

af denne Reform. Men noget ganske Andet er det, naar man seer Godsetere i et stort Antal sætte sig i Spidsen for store offentlige Udtalelser og Henvendelser til Hs. Majestæt Kongen og Regeringen, hvori de opstille vidtgaaende Fordringer. Man kan virkelig ikke opstille disse 2 Ting som Noget, der betyder Gøt og det Selvsamme.

Jeg maa ærlig tilstaae, at det almindelige Indtryk, jeg har faaet af den ærede Cultusministers Tale, aldeles har nedslaaet det store Haab, jeg havde faaet ved den Maade, hvorpaa den ærede Indenrigsminister har stillet sig til Sagen; det forekommer mig, at man ikke kunde høre nogen for Sagen mere uheldig Udtalelse end den ærede Cultusministers har været. Det er ganske vist, at paa den Maade vil man aldrig fra den anden Side kunne fremkalde noget som helst Tilbud om Overenskomst.

Indenrigsministeren: Som jeg kunde forudsætte, har jeg, efterat min ærede Collega har udtalt sig om Sagen, ikke et Ord at tilføje til mine tidligere Udtalelser, hvad Sagen selv angaaer. Jeg skal kun bemærke, at de mange vrangne Udtydninger, jeg har hørt af de saa Ord, jeg tidligere udtalte, vise, at det vilde være aldeles frugtesløst, om jeg vilde forsøge paa ved at gjentage dem at forebygge saadanne Udtydninger. Jeg veed ikke, hvori det ligger, om det er Mangel paa Fremstillingsvegne hos mig eller Mangel paa Opfattelse hos Andre, f. Ex. hos den ærede Forslagsstiller; men paa en forunderlig Maade mærker jeg, at de klareste Ord blive mistydede, det er Noget, man maa finde sig i; navnlig maa man vænne sig til, at Ens Ord udenfor Thinget blive forvanskede; det kan ikke være Andet, alt dette maa gaae, som det kan. Derimod er der dog et Par enkelte Bemærkninger, som jeg anseer det for min Pligt at fremsøre, navnlig ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning); her tør jeg indskrænke mig til en halvqvæden Bise, paa Grund af den lange Tid, vi allerede idag have været samlede, og fordi jeg veed, at den ærede Rigsdagsmand forstaaer halvqvæden Bise; jeg skal da blot

si: den ærede Rigsdagsmand veed, at jeg aldrig har anerkjendt hans Medetendomsretstheori, og at jeg aldrig vil komme til at anerkjende den; den ærede Rigsdagsmand veed fremdeles, at hvad han anseer for en Feil ved den gjældende Fællesforfatning, det anseer jeg for at være et Fortrin (Hør!), dermed være det ikke sagt, at vi jo om mange Punkter i Fællesforfatningen kunne være enige; men det Punkt, som synes at have paadraget sig hans stærke Uvillie, det anseer jeg for en Hovedhjørnesteen for Forsatningen, og jeg føler mig overbevist om, at skulde det lykkes den ærede Rigsdagsmand eller nogen Anden at rydde den bort, saa havde den, hvem det lykkedes, bidraget mere end nogen Anden til at opløse Staten. (Flere Stemmer: Na!). Ja, mine Herrer, det er min Overbeviisning.

J. N. Hansen: Jeg antager, at den ærede Minister ved at bruge Ordet Mistydning har meent Misforstaaelse.

Indenrigsministeren: Jeg har meent, hvad jeg sagde.

J. N. Hansen: Ja, det antager jeg ogsaa.

Tscherning: Vi vide nu, at idetmindste een Minister i det ærede Ministerium har den Mening, at Riget holdes bedst sammen, naar Rigsdagen ingen Indflydelse har paa den Regering, som kan stille sig imellem Rigsdagens Ønsker og Kongen; vi vide nu, at det Geshime-Statsraad, uden at møde her, uden at deeltage i vore Forhandlinger og uden at vi kunne udøve nogen virkelig Indflydelse paa dets Sammensætning, er Herre over, hvilke Love vi skulle have i Kongeriget.

Indenrigsministeren: Den ærede Rigsdagsmand har ikke erfaret Noget ved mine Udtalelser, som han ikke vidste forud; men jeg beklager at maatte si, at dennegang synes ogsaa han at have misforstaaet mine Ord. Jeg skal dog gjøre det tydeligt (Sah Le: Tak!), jeg ønsker ingen Tak af det ærede Medlem, jeg vil kun aldeles kort fremhæve den meget